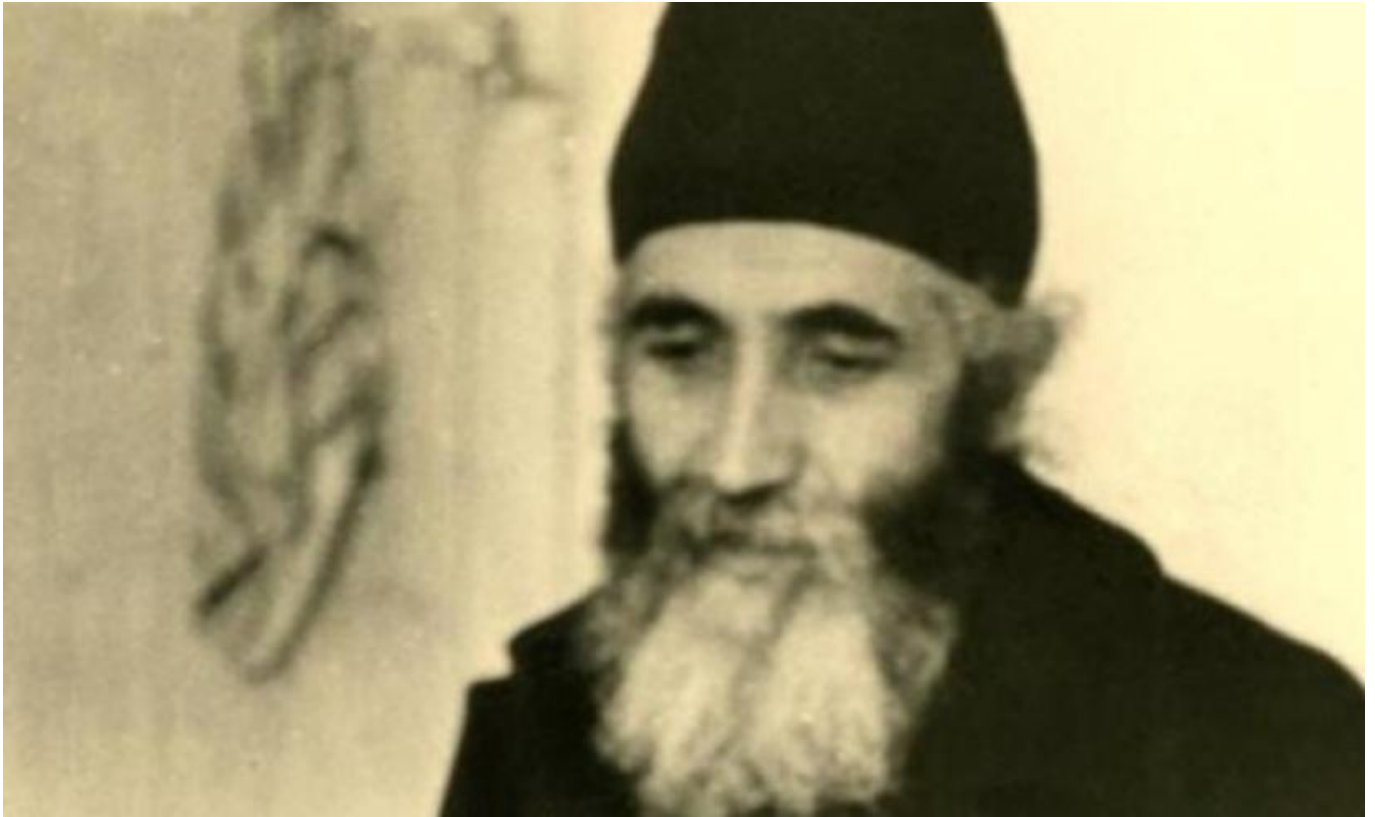
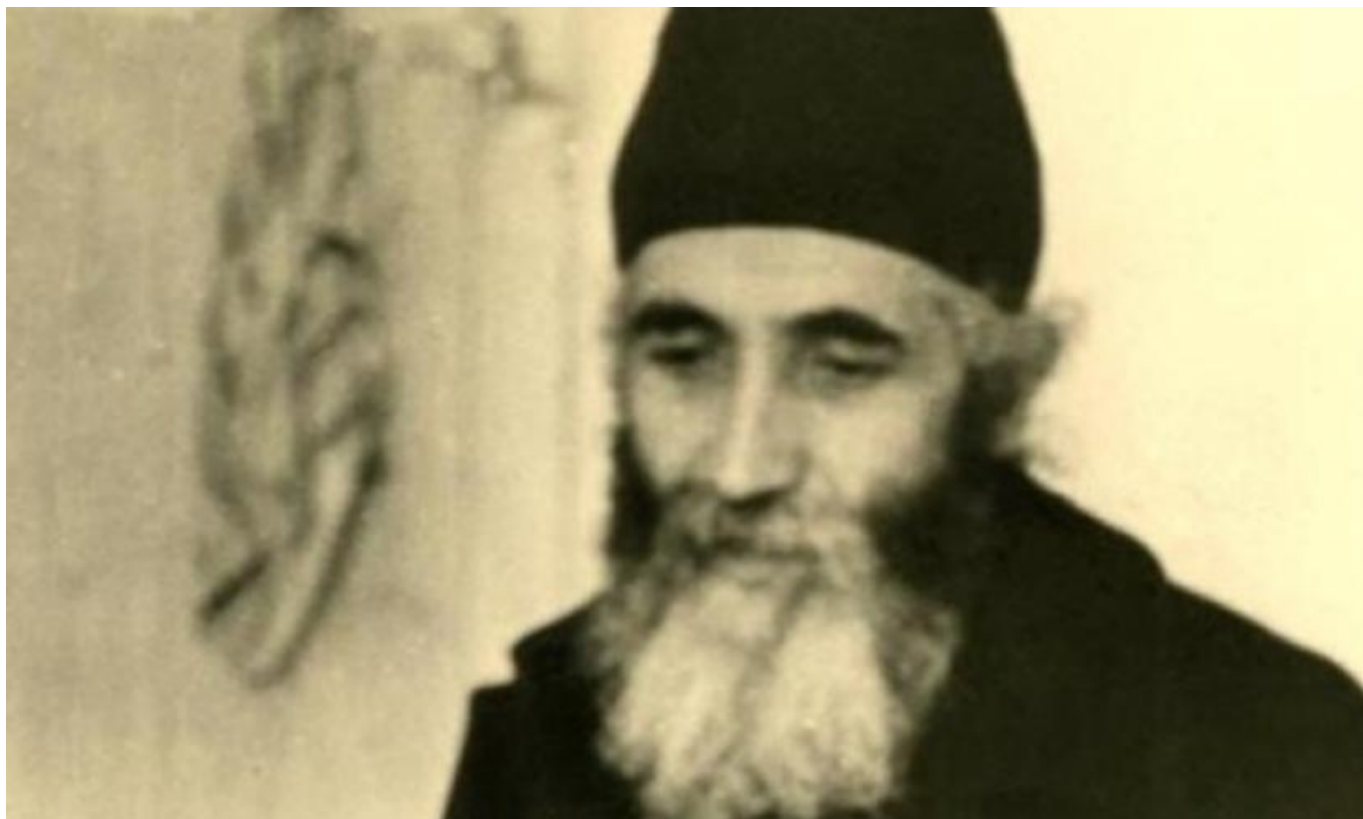

Πώς ο Άγιος Παΐσιος όριζε το θάνατο

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

«Είναι πολύ βαρύ, μετά από όσα έκανε ο Θεός για μας τους ανθρώπους, να πάμε στην κόλαση και να Τον λυπήσουμε. Ο Θεός να φυλάξει, όχι μόνον άνθρωπος αλλά ούτε πουλί να μην πάει στην κόλαση». Πρέπει να καταλάβουμε ότι ο άνθρωπος στην πραγματικότητα δεν πεθαίνει.

Ο θάνατος είναι απλώς μετάβαση από την μια ζωή στην άλλη. Είναι ένας αποχωρισμός για ένα μικρό διάστημα, Όπως, όταν πάει κάποιος, ας υποθέσουμε, στο εξωτερικό για έναν χρόνο, οι δικοί του στενοχωριούνται, γιατί θα τον αποχωρισθούν για έναν χρόνο, ή αν λείψει δέκα χρόνια, έχουν στενοχώρια για τον αποχωρισμό των δέκα χρόνων, έτσι πρέπει να βλέπουν και τον αποχωρισμό από τα αγαπημένα τους πρόσωπα με τον θάνατο...

Αν πεθάνει, ας υποθέσουμε, κάποιος και οι δικοί του είναι ηλικιωμένοι, να πουν: «Μετά από καμμιά δεκαπενταριά χρόνια θα ανταμώσουμε». Αν είναι νεώτεροι, να πουν: «Μετά από πενήντα χρόνια θα ανταμώσουμε». Πονάει φυσικά κανείς για τον θάνατο κάποιου συγγενικού του προσώπου, αλλά χρειάζεται πνευματική αντιμετώπιση.

Τι λέει ο Απόστολος Παύλος: «Ίνα μη λυπήσθε καθώς και οι λοιποί οι μη έχοντες ελπίδα»[51]. Πόσες φορές λ.χ. θα τον έβλεπε εδώ στην γη; Κάθε μήνα; Να σκεφθεί ότι εκεί θα τον βλέπει συνέχεια. Μόνον όταν δεν έχει καλή ζωή αυτός που φεύγει, δικαιολογούμαστε να ανησυχούμε. Αν λ.χ. ήταν σκληρός, τότε, αν πραγματικά τον αγαπάμε και θέλουμε να συναντηθούμε στην άλλη ζωή, πρέπει να κάνουμε πολλή προσευχή γι' αυτόν.

Πηγή: iellada.gr